

ශ්‍රේණිය - 09 ශ්‍රේණිය

විෂය - බුද්ධ ධර්මය

වාරය - II වාරය

පාඨම - 9 වැනි පාඨම

ඒකකය - සීල සුගන්දයම උතුම් වන්තෝය.

සද්ධන් මල් ගුණ සුවද
උඩු සුලඟට නොයයි
මිනිසුන්ගේ ගුණ සුවද
හැම දෙසම හමා යයි.....

අපි බොදනුවන් වෙමු
ගුණ සුවද විහිදාලමු.
නැණ නුවණ වඩවමු.....
පත වගේ බුදු දහම සුරකිමු.....

සීලය යනු කායික වාචසික ශික්ෂණයයි.

(කාය වාචානං සමෝධානං සීලං)

දුශ්චරිතයෙන් මිදී පුද්ගලයා සුචරිතයේ නිරත වූ විට ඔහු තුළ හික්මීමක් ඇති වෙයි.

නිවන් මගේ අත්තිවාරම/පදනම සීලයයි. ඊට හේතුව සීලය මත පිහිටා සෙසු ප්‍රතිපදාවන් අනුගමනය කරන නිසාය.

නිවන් ලබා දෙන දුක නැති කරන මාර්ගය.

(දුක්ඛ නිරෝධ ගාමිණී පටිපදාව) ත්‍රිවිධ
ශික්ෂාවෙන් සමන්විත වෙයි.

සීල ශික්ෂාව

සම්මා වාචා (නිවැරදි වචනය)

සම්මා කම්මන්ත (නිවැරදි ක්‍රියාව)

සම්මා ආජීව (නිවැරදි දිවි පැවැත්ම)

මෙහිදී කායික හා වාචසික දුෂ්චරිතයෙන් මිදී
සුචරිතයේ යෙදිය යුතුය.

- සීලයේ ප්‍රධාන කොටස් දෙකකි. එනම්,

චාරිත්‍ර සීලය

සමාදානය

කළ යුත්ත

සිරිත

චාරිත්‍ර සීලය

විරමණය

නොකළ යුත්ත

විරිත

HOUSE

සිලය

චාරිත්‍ර සිල

- සියලු සත්වයන් කෙරෙහි දයාව හා මෛත්‍රිය දැක්විය යුතුය
- දුන් දේ පමණක් ගැනීම
- ශිෂ්ට සම්පන්න අඹු සැම ජීවිතයක් ගත කිරීම
- සත්‍ය වචන කතා කිරීම
- සතර ඉරියව්වෙන් සිහියෙන් කටයුතු කිරීම

චාරිත්‍ර සිලය

- පරපණ නැසීමෙන් වැළකීම
- නොදුන් දේ සොරෙන් ගැනීමෙන් වැළකීම
- කාමයෙහි වරදවා හැසිරීමෙන් වැළකීම
- බොරු කීමෙන් වැළකීම
- රහමෙර පානයෙන් වැළකී සිටීම

චාරිත්‍රයෙන් පමණක් සිලය අංග සම්පූර්ණ නොවෙයි චාරිත්‍රයද ඒ සඳහා අවශ්‍ය වෙයි.

හිරි ඔක්කප්ප

හිරි ඔක්කප්ප යනු සීලයේ පදනමයි. හික්මීමට හේතුවන ධර්මතා දෙකක් බුදු දහමේ දැක්වෙයි. එනම් හිරි ඔක්කප්පයි. (ලැජ්ජාව සහ භය)

හිරි ඔක්කප්ප

ලෝක පාලක ධර්ම

(ලෝ වැසියන්ගේ හැසිරීම පාලනය කරන කරුණු.)

දේව ධර්ම

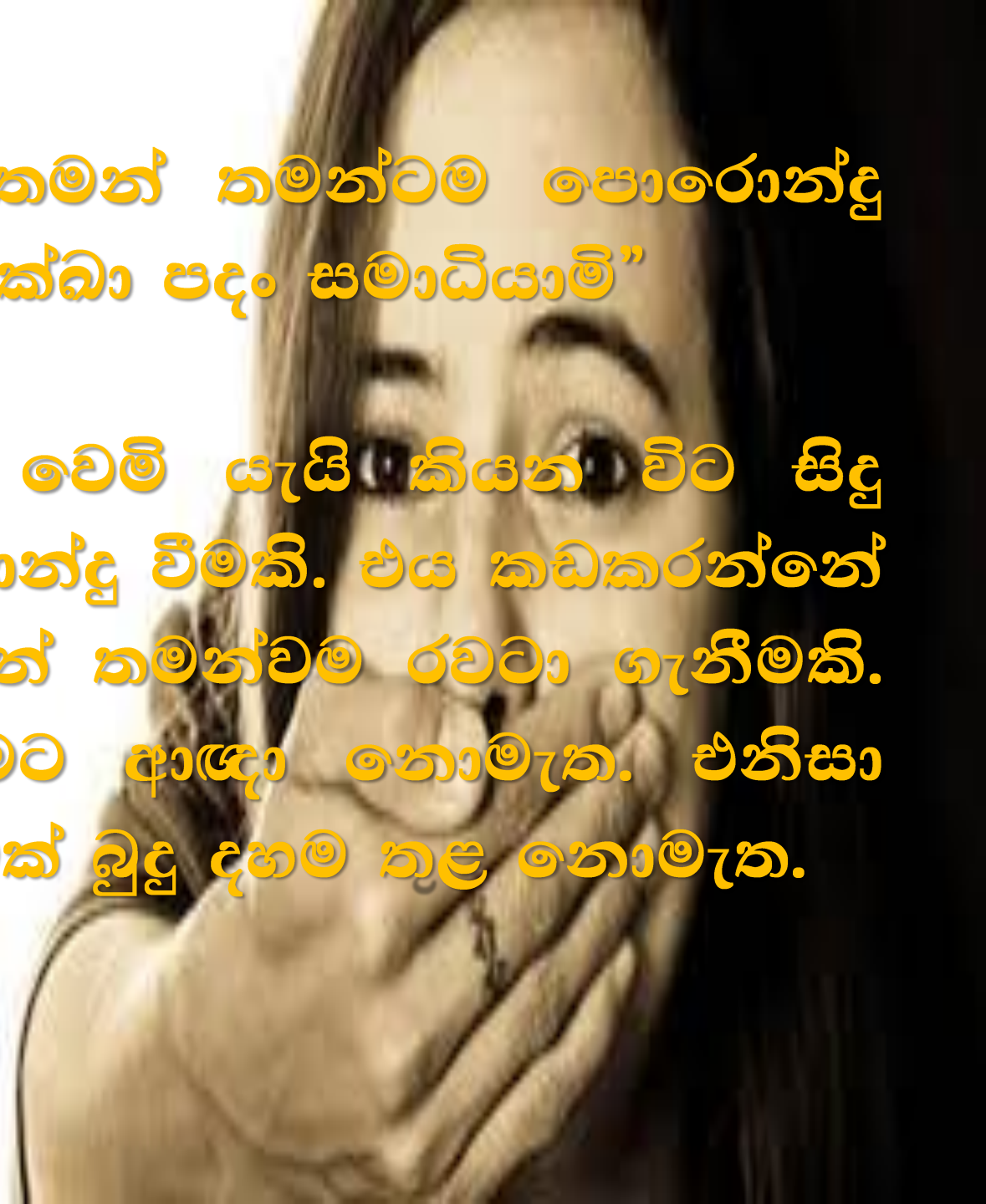
(දේවත්වයට උසස් කරණ ගුණ ධර්ම.)

හිරි යනු - පව් කිරීමට ඇති ලැජ්ජාවයි.

ඔක්කප්ප යනු - පව් කිරීමට ඇති බියයි.

සිලය සමාදන් වීම යනු තමන් තමන්ටම පොරොන්දු වීමකි. “පාණාතපාතා චේරමණී සික්ඛා පදං සමාධියාමි”

ඉහත සිල් පදය සමාදන් වෙමි යැයි කියන විට සිදු කරන්නේ තමන් තමන්ටම පොරොන්දු වීමකි. එය කඩකරන්නේ නම් ඉන් සිදු වන්නේ තමන් විසින් තමන්වම රවටා ගැනීමකි. බුදු දහම තළ සිල් සමාදන් වීමට ආඥා නොමැත. එනිසා කවරෙකට හෝ බියෙන් සිල් රැකීමක් බුදු දහම තළ නොමැත.

එම ලැජ්ජාව බාහිර බලපෑමක් නිසා නොව කෙනෙකුගේ අභ්‍යන්තරයෙන්ම පැන නගින්නකි. පව්කම්වල හැකිලෙන පැකිලෙන ගතිය ලැජ්ජාව ඇති අයට නිරන්තරයෙන් සිදුවන්නකි. එම ලැජ්ජාව දහම තළ කොටස් හතරකින් පෙන්වා දී ඇත. එනම්,

1. අක්ධඤ්ඤා සමුට්ඨාන නිරි (සතුන් මැරීමාදී පව්කම් ජාති මහත්වයක් ඇති කුලීනයන්ගේ හැසිරීමක් නොව හීන දීන පහත් කුල භීතයන්ගේ හැසිරීමක් බව සලකා පවට ලැජ්ජා වීම.)

2. අත්තාධිපතො නිරි (තම තත්ත්වය, පැවිදි බව, ගුණ ධර්ම පුරන බව ආදිය සලකා පවට ලැජ්ජා වීම, ලැජ්ජාවෙහි කොටස් හතරක් ඇති බව අනි:ට අයත් සංඛිත්තධන සූත්‍රයට අනුව පැහැදිලි වේ.)

3. ලජ්ජාසභාව - ගණ්ඨික නිරි (අනෙක් ලැජ්ජාගිලි අයකු තළ කිරීම ආදී කරුණු පවට ලැජ්ජා වීම)

4. සප්පතිස්සවලක්ඛණ නිරි (තම ජාති මහත්වය, තම ශාසන මහත්වය, තම දායාද මහත්වය තම බ්‍රහ්මචාරී මහත්වය ආදී ගුණ සලකා පව්කම්වලින් වළකින විට ඇතිවන ලැජ්ජාව)

පව්‍යවිකම් කිරීමට ඇති බිය හෙවත් ඔත්තප්පය ආකාර හතරකින් දක්වා ඇත.

- අත්තානුවාද හිය (තමාකළ පවු සිහිවීමෙන් තමාගෙන්ම දොස් නැගී තමාට පසුතැවිලි වේ යැයි ඇතිවෙන බිය)
- පරානුවාද හිය (තමාට අනුන්ගෙන් දොස් නැගූකෙයි ඇතිවන බිය)
- දණ්ඩ හිය (වැරදී වැඩක් කිරීමෙන් තමාට දඩුවම් ලබන්නට සිදුවෙතෙයි ඇතිවෙන බිය)
- දුග්ගති හිය (පවු කිරීමෙන් අපාගත වීමට සිදුවෙතැයි ඇතිවෙන බිය)

මේ කියන ලද කරුණු අනුව පවු කිරීමට බිය හෙවත් ඔත්තප්පය වැඩි වශයෙන් ඇතිවන්නේ බාහිර බලපීම් නිසාය.

සිලයෙහි ත්‍රිකෝටි පාරිශුද්ධිය

සිලයෙහි ත්‍රිකෝටි පාරිශුද්ධිය යනු අංග තුනකින් හෙවත් තුන් ආකාරයකින් සිලය ආරක්ෂා කිරීමයි. එනම්,

- පවුකම් නොකිරීම
- පවුකම් නොකරවීම
- අන් අය කරන විට අනුමත නොකිරීම

මේ ආකාරයට සෙසු ශික්ෂාවන් කෙරෙහි ද තන් ආකාරයකින් සිලය ආරක්ෂා කිරීමෙන් පුද්ගලයාගේ දියුණුව සැලසේ. කරුණාව දයාව, උසස් මානව ගුණ ධර්ම, සමාජයට දායාද කිරීම මගින් සමාජ සඳාචාරයද වර්ධනය වෙයි.

01. පාණ්ඩිපාතා වේරමණි සික්ඛාපදං සමාදියාමි

කිසි විට සතෙකු නොමරමි මම
වෙන අය මරණ විට අනුමත
කඩු දුනු මුගුරු මගේ දැතින්
සතුනට දයාබර හිතවත් අයෙක්

නොමරවමි
නොම කරවමි
බැහැරලමි
වෙමි

02. අදින්තාදානා චේරමණි සික්ඛාපදං සමාදියාමි

නුදුන් දෙයක් සොර සිතින්
අනුන් ලවා සොරකම්
හොරෙන් ගැනුම අනුමත
ලැබෙන්නකින් සතුටුව දිවි

නොගන්නෙමි
නොකරවන්නෙමි
නොම කරන්නෙමි
ගෙවන්නෙමි

03. කාමේසු මිච්චාචාරා වේරමණි සික්ඛපදං සමාදියාමි

වයසට නොගැළපෙන කම් සැප දුරු
කුමරුට කුමරියට හිමි බඹසර
වරදට පොළොබවන අය ඇසුරට
සැම විට චරිතයෙහි පිවිතුරු බව

කරමි
වෙසෙමි
නොයමි
රකිමි

04. මුසාවාදා චේරමණී සික්ඛපදං සමාදියාමී

බොරු බස් කියා කිසිවෙකු
කෙනෙකුත් ලවා බොරුවක්
බොරු බස් කීම අනුමත
සැබැවක් වුවද නිසි තැනකම

තොරවටත්තෙමී
තොකියවත්තෙමී
තොම කරත්තෙමී
කියත්තෙමී

05. සුරාමේරය මජ්ජිමනිකායෙ චේරමනි සික්ඛාපදං සමාදියාමි

දුම්මට්ඨි මත් චතුර මත්කුඩු
අත් කිසිවෙකු හටත් ඒවා
බොත්තෙකු වෙතොත් අනුමත
සැබැවක් වුවද නිසි තැනක ම

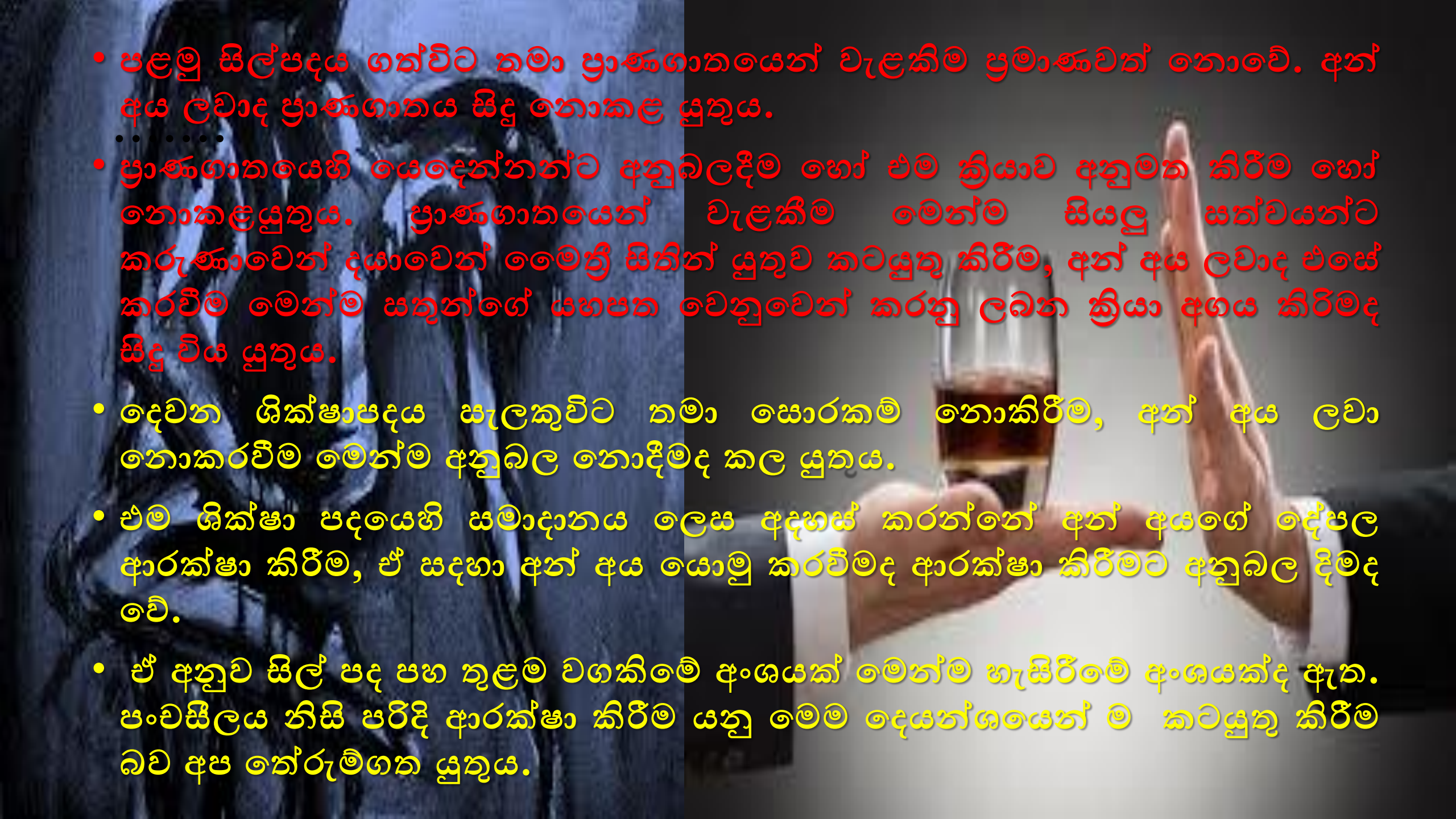

නොබෙන්නෙමි
නොදෙන්නෙමි
නොම කරන්නෙමි
කියන්නෙමි

සීලය දෙයාකාරය . ඉහත දක්වන ලද්දේ වැළකීම හෙවත් විරමණයි.

එනම් නොකළයුතු දේවල් ය. සීලය සම්පූර්ණ වීමට කළ යුතු දේවල්ද බුද්ධහම අපිට පෙන්වා දෙයි. වාරිත්‍ර හෙවත් සමාදාන යනුවෙන් හැඳින්වෙන්නේ ඒවාය. එනම්,

1. තමා යහපතෙහි යෙදීම
 2. අන් අයද යහපත් ක්‍රියාවන්ට යොමුකරවීම
 3. අනුන් කරන යහපත් ක්‍රියා අගය කිරීම
- යනුවෙනි.

- පළමු සිල්පදය ගත්විට තමා ප්‍රාණගාතයෙන් වැළකීම ප්‍රමාණවත් නොවේ. අන් අය ලවාද ප්‍රාණගාතය සිදු නොකළ යුතුය.
.....
- ප්‍රාණගාතයෙහි යෙදෙන්නන්ට අනුබලදීම හෝ එම ක්‍රියාව අනුමත කිරීම හෝ නොකළයුතුය. ප්‍රාණගාතයෙන් වැළකීම මෙන්ම සියලු සත්වයන්ට කරුණාවෙන් දයාවෙන් මෙමුත්‍රී සිතින් යුතුව කටයුතු කිරීම, අන් අය ලවාද එසේ කරවීම මෙන්ම සතුන්ගේ යහපත වෙනුවෙන් කරනු ලබන ක්‍රියා අඟය කිරීමද සිදු විය යුතුය.
- දෙවන ශික්ෂාපදය සැලකූවිට තමා සොරකම් නොකිරීම, අන් අය ලවා නොකරවීම මෙන්ම අනුබල නොදීමද කල යුතුය.
- එම ශික්ෂා පදයෙහි සමාදානය ලෙස අදහස් කරන්නේ අන් අයගේ දේපල ආරක්ෂා කිරීම, ඒ සඳහා අන් අය යොමු කරවීමද ආරක්ෂා කිරීමට අනුබල දීමද වේ.
- ඒ අනුව සිල් පද පහ තුළම වගකීමේ අංශයක් මෙන්ම හැසිරීමේ අංශයක්ද ඇත. පංචසීලය නිසි පරිදි ආරක්ෂා කිරීම යනු මෙම දෙයන්ගෙන් ම කටයුතු කිරීම බව අප තේරුම්ගත යුතුය.

අත්තුපනයක ධර්ම පර්යාය

- පංචසීලයේ පළමු ශික්ෂාව වන ප්‍රාණගත ශික්ෂාව ආරක්ෂා කිරීමේදී අත්තුපනයක ධර්ම පර්යායට අනුව මෙසේය.
- ලොව ජීවත්වෙන සෑම සත්වයෙක්ම සැපයට කැමැතියි. දුකට අකමැතියි. ජීවත්වීමට කැමති. මරණයට බයයි. එසේනම් අප මෙසේ සිතිය යුතුයි. මා ජීවත්වීමට කැමතියි. සැප විදීමට කැමතියි. මරණයට අකමැතියි. මා දුක පිළිකුල් කරයි.
- පළමුකොට තමන් ගෙන සිතා ඒ අනුව අනුන් ගෙන සිතන ක්‍රමයක් මෙයින් අදහස් කෙරේ. මේ ක්‍රමය අවශ්‍ය වන්නේ වරදින් මිදීමටයි. කය, වචන දෙකෙන් කරන කියන හැම ක්‍රියාවක්ම තමන්වෙත ආරෝපණය කර විනිශ්චය කිරීම මෙන් අදහස් කෙරේ.
- සිල් රැකීමේදී අත්තුපනයක ධර්ම පර්යාය අනුව ක්‍රියා කිරීම ඉතා වැදගත්ය.

පළමුකොට තමන් ගැන සිතා ඒ අනුව අනුන්
ගැන සිතන ක්‍රමයක් මෙයින් අදහස් කෙරේ. මේ ක්‍රමය
අවශ්‍ය වන්නේ වරදින් මිදීමටයි.

කය, වචන දෙකෙන් කරන කියන හැම
ක්‍රියාවක්ම තමන් වෙත ආරෝපණය කර විනිශ්චය
කිරීම මින් අදහස් කෙරේ.

ක්‍රියාකාරකම්

1. ත්‍රි ශික්ෂාව දක්වන්න.
2. ලෝක පාලක ධර්ම නම් කරන්න.
3. සිල ශික්ෂාවට අයත් කාරණාංග ලියා දක්වන්න.
4. සීලයේ පදනම වන්නේ කුමක්දැයි ලියා දක්වන්න
5. නිවන් මගේ පදනම වන්නේ කුමක්ද ?
6. ත්‍රිකෝටි පාරිශුද්ධිය ලියන්න.
7. අන්තූපනායික ධර්ම පරියාය යනුවෙන් අදහස් වන්නේ කුමක්ද ?

පිළිතුරු

1. සීල, සමාධි, ප්‍රඥා
2. නිර් ඔත්තප්ප (ලැප්පා හය දෙක)
3. සම්මා වාචා, සම්මා කම්මන්ත, සම්මා ආජීව
4. නිර් - ඔත්තප්ප
5. සීලය
6. පටි කම් නොකිරීම
පටිකම් නොකර වීම
අන් අය කරන විට අනුමත නොකිරීම
7. තමා උපමාකොට ගෙන සියලු වැරදි වලින් වෙන් වීම

நெருவன் பரகூட